

רבינו הזקן ואדמו"ר קרלין

אגרות קודש אדמו"ר הזקן

אגרת נח (סי"ד): נולדתי בלאזנע, והייתי שם עד שהייתי בן ט"ו או ט"ז שנה, ונשאתי אשה בויטעפסק והייתי שם ערך י"ז שנים, ואחר כך הייתי בהראדאק כשתי שני, ועכשיו אני בלאזנע ערך ט"ו שני ויותר ... נתמניתי למגיד הקהל בלאזנע זה ט"ו שנים ויותר כנ"ל.

אגרת פו (תקס"ד): ידיעה בתחילה כי מקרוב הגיעני מכתב ממחותני הרב הגאון אב"ד דק"ק בארדיטשוב, איך שהידוע ממעזעבוז נתחרט, ושלח שלוחין נכבדים ... למחותני הגאון הנ"ל לבקש שלום ... והם פעלו אצל הגאון הנ"ל, שישלח את בנו הרב דפיקוב למעזעבוז לגמור השלום. ועדיין אין לי ידיעה אם נסע למעזעבוז קודם הפסח אם אחר כך, כי המה היו אצלו בבארדיטשוב סמוך לפסח. ועכ"פ הבטיח לי במכתבו, כי בבוא בנו נ"י ממעזעבוז, אזי יודיעני כל הנעשה שם ... אך עד כה ועד כה עליכם לקיים עצת ה' בפי עבדיו דום לה' וגו', כי שומעים חרפתם וכו' ... והענין כידוע לנו, שבכללות אנ"ש השומעים מילי דחסידות בעירנו, יש מהם הרבה אשר אינם מקיימים מה ששמעו כראוי ונכון כדבעי, כמו שאפשר להם לפי מוחם ולבם הטהור, והוא רק מחמת עצלותם לטרוח ולהטריח מוחם בעיון תפילה מעומקא דליבא ערב ובקר מידי יום ביום, רק בדילוג יום או יומים ... מזה נתעוררו עלינו מקטרגים רבים למעלה ... והטעם על פי מה שכתוב שפת אמת תכון לעד, מכלל הן אתה שומע לאו, כשלא תכון לעד רק בדילוג ולעתים וכו'. אך מה עושה הקב"ה החפץ בהצדקם ורוצה בקיומם, הוא מעמיד עליהם מסטינים למטה, המקטרגים עליהם בשקרים גדולים, עד שלגבי השקרים ההם נקרא שפת אמת ותיכון לעד. ולזאת יש להם לקבל באהבה ובשמחה רבה.

נספחים לאגרות קודש אדמו"ר הזקן

נספח 4 (תקמ"ד): ועל דבר אשר העמיקו שאלה, אם הגבה למעלה איזה איש צדיק עליהם מן המפורסמים גדולי הצדיקים, ולהביאו למדינת רוסיא, שיורם הדרך אשר ילכו בה. לכן אחר אשר בעצתי ישאלו, קודם כל מחויבים להאמין בי, ולהאמין לדברי הנאמרים באמת, בלי שום פניות עצמי ח"ו, כי ירא אלקים אנכי, ובדבר המסור ללב נאמר בו ויראת מאלקיך. עדי בשחק נאמן עלי כי אוהב אני את כל הצדיקים והמפורסמים דמדינות וואלין וליטא, וכולם לא נחשדו בעיני ח"ו ... אמיתת נקודת לבבי אודיע לכם, כי ידעתי אתכם גם מתמול גם משלשום גם מאז דברי אליכם ... אם יגביהו כנשר קנס משם ירדו ח"ו, וזהו ברור אצלי, אפילו יהי מי שיהי לרב לכם, כל דרכיו לא יסכנו לפניכם ותאבדו דרך ה'. בכן חלילה לכם מעשות זאת, שהרי מנוער נשאתי אתכם, ומכיר אני בכס יותר מאבותיכם, השומע ישמע וחדל יחדל.

נספח 8 (תקמ"ח): מיום בואי אל אה"ק תוב"ב מורי הודיע לי חטאתי עויתי אשר פשעתי ... ואפיקורסות נזרקו בי להעלות על מלאכי אלקים, ולבזות ת"ח אשר קטנם עבה ממתני, ולא זכיתי להיות מתלמידי תלמידיו, ואני אנא אני בא ואיך אשא פני. ואני קבלתי עלי את הדין כאשר גזר עלי אדמו"ר, והרבה נצטערתי מזה וכמה יסורים סבלתי, דציוה עלי אדמו"ר שלא אראה פניו, וזה שבועיים שאני יושב פה עה"ק טבריא תובב"א ועדיין לא זכיתי לראות פני קדשו. אוי לי כי נדמיתי, ומה לי לצעוק עוד, כי עוד בוש פנים כסתני ואבוש ואכלם מעווני ... אך אדוני הצדיק יצדיק עלי את הדין, יכתוב לאדמו"ר שימחול לי על אותו העון, כי יראתי פן אלכד ואכשל בעון אשר חטאתי ... ויעקור זאת מלבו כאלו לא הי' מעולם, ובצילו יחביאינו, יענה יאמר סלחתי כדבריך, ויבקש מאדמו"ר לקרביני, כי יראתי ח"ו פן ירחיקני ריחוק עולם, כי לא אוכל לסבול את האש הגדולה ולהב תלהטיני. ואם אני עשיתי כמדותי הרעים אדוני יעשה כמדותיו הטובים, כמדת השי"ת חפץ חסד ורחמים. ומעיד אני עלי שמים וארץ, הי' יודע ועד, כי בתם לבבי ובנקיון כפי בלי שום פניות אני עושה זאת.

נספח 9 (תקמ"ח): באה הספינה עם שד"ר הנזכר ... ומי אהרן הגדול, הכל שלום באו בחצי אדר הראשון ... אהובינו אחינו, מה אנו שואלים מהם, כי אם לאהבה את אהובינו כבוד הרב חביבי ידידנו האמיתי מעולם, אשר נפשנו קשורה בנפשו, כק"ש מו"ה שניאור זלמן נ"י, הגדול מאחיו, גדלהו משל אחיו, כולכם חייבים בכבודו, שהרי כמה יגיעות יגע וטרח וכתת רגליו הרחק נדוד נע ונד זמן טובא, לשמוע דברי אלקים חיים, ואותו משחנו להיות מורה צדק במדינתכם, שלא תהי' עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה. ואלמלא הוא רצו ליתן ראש אחר עליהם, שאפילו אם היה צדיק גמור, גלוי וידוע לפני וברור לי כשמש שבודאי מרה באחרונה היו תהי' ח"ו, ואפיקורסות הרבה היה נזרק בתלמידים, כי יודע אני ומכיר את כל החסידים שבמדינתם לטוב ולמוטב, כי לא מכל אדם יכולים לקבל ... חששו מאד אשר לא ידעון לשונו, ודרך צדיקים אשר יקבלו עליהם לא ידעו ולא יבינו, בחשיכה יתהלכו וימוטו כל מוסדי ארץ. לזאת אמרנו, שום ישימו עליהם מקרב אחיהם כמוהם, הוא כבוד הרב חביבי הנ"ל, שהשליך נפשו אחר גוו לכתת רגליו לדרוש את ה', ונעשה עפר תחת רגלי הצדיקים לשמוע את דבר ה' היקר בעיניו, ומי כמוהו מורה ורב במדינתם, וכי הוא אוהב דבוק מאח, בכל לבבו נאמן, כשר וישר וצדיק הוא.

נספח 29: גלוי לפניו כל נקודת לבבי, והוא איש חכם ונבון וירא אלקים ולא ידבר כזב כי אם באמת ואמונה, ומובטחני בה' שעל ידו יצא הדבר לאורה להוציא מלב כת"ר מה שנכנסו ונדמו בעיניו, ויכנסו נא דברי באזני רב אחאי, והכל על מקומו יבוא בשלום, ולא יזכרו עוד ראשונות, מה שעבר עבר, וכבר הייתי באמנה אתו מאז ומעולם, כן יהי לנצח, ומובטחני שיתוסף אהבה עזה מוסיף והולך, ואומר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכונה לראות עמו פא"פ, אתה ה' ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק, מתי יבוא פניו בפני אלקים וירצני, אשר יחדיו נמתיק סוד בבית אלקינו, הן ה' ידעת כולה.

נספח 30: מה נכבד היום קול מבשר משמיע שלום כי נחה שקטה מהמחלוקת ונתקרבו הלבבות מעט, חדאי נפשאי מאוד, שוש אשיש בה', מובטחני שיהי מוסיף והולך ואור, ולא יחצו עוד לשני מחנות ויחדיו יהי תמים כאיש אחד, לשמוע בקול קדוש אשר בקרבכם רב אחאי גאון איש האלהי אור תורה, אליו תשמעון, איש אשר רוח אלהים קדושים בי' אתו חכמה ודעת אלהים, להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה, בעבודת תמה וברה כפי אשר קבלנו מרבתינו הקדושים ואין כל חדש ח"ו. אשר נבהלתי משמוע קול ענות, כי שמעתי אשר יצא הקול במדינתם, ששמעו מאיזה דברים שבכתב שיצאו ממני, ונדמה להם שאינם עולים בקנה אחד, ויש איזה הפרש ח"ו בדרכי העבודה, חלילה להם מלהרהר ולחשוב כדבר הזה, כי לא יש הפרש בינינו אפילו כמלא נימא ח"ו, ובפרט מענין התבוננות, איך יעלה על הדעת לחלוק על הדבר הזה אשר כל נקודת עבודת ה' נשען עליה, וזאת התורה וזו היא העבודה האמיתית כפי אשר קבלנו מרבתינו הקדושים, והס מלהזכיר ולחשוב כזאת, הרחמן יצילני מהאי דעתא, והנה אנחנו כאחד ממש, מיום היותינו יחד לשמוע דברי אלהים חיים מבאר מים חיים ממקור אחד נטע אחד נטענו, ונפשי קשורה בנפשו מעולם ועד עולם כרשפי אש שלהבת יה ריעין דלא מתפרשין, ובכל דבריו הקדושים ובכל הנהגותיו הן הן כאשר קבלנו וראינו מרבתינו הקדושים נ"ע, ובכל אשר הוא עושה ה' אתו. מה מאוד שמח לבי ותגל נפשי בה', חמותי ראיתי אור אשר פתח מעיינות החכמה בעבודת ה' בהתגלות אלהות בעולם, רבים יאותו לאורו.

נספח 36: איך האב שום תערומות עליו, וואש האט ער ניט גיקענט שרייבין אלי, למה כתב להעולם, דאש איז ניט א מחלוקת פון געלט, דאש איז א מחלוקת אין רוחניות, וואש בין איך שולדיק, מיר זיינען ביידע גישטאנען אצל רבנו הגדול המגיד מישרים בראוונע, ושמענו דברי אלקים חיים היוצאים מפיו, וכאשר הלכנו מרבינו איך האב אזו גינומען און זיי האבין אזו גינומען. כמדומה לי כשנתווכח לפני משיח צדקנו במהרה בימינו, וועל איך גירעכט זיין.

בית רבי סד, ה

הרה"ק ר' שלמה מקארלין נ"ע ... כשנסע הרה"ק רמ"מ נ"ע מהאראדאק לארה"ק תובב"א, עד שישב רבינו על כסא קדשו, בין מלכא למלכא, היו הרבה מאנ"ש דמדינתנו מקושרים להרה"ק ר"ש נ"ע, והוא הי' בא למדינתנו. אך כאשר ישב רבינו על כסא קדשו, ואנ"ש הריחו ריח תורת רבינו נ"ע, התחילו לנסוע לרבינו.

אחד מהרבנים מנכדי רבינו נ"ע סיפר שהרה"ק רבי שלמה ביקש לקבוע דירתו בבייעשינקוויץ (פלך וויטעבסק), ורצה הסכם על זה מרבינו, והשיב רבינו שהוא מסכים אך על אלו הגי' תנאים, שלא להשפיל הלומדים כו', ושלא להשפיל פרומקייט טבעית כו', ושלא יאמר שהצדיק צריך לישא את הצאן (כונת רבינו הי' שהחסידיים צריכים לייגע את עצמם בתורה ועבודה ולא לסמוך על הצדיק כו'). ועל ב' דברים הראשונים הוסכם הר"ש, אך על דבר הגי' לא הוסכם כו'.

בית אהרן וישראל" (גליון קעג ע' קנד)

ואני יודע שהרב הקדוש (ו)ברוך הוא וברוך שמו שיח' במסתרים תבכה נפשו ובחדרי חדרים באין רואה ובאין שומע לבינו לבין קונו יצעק לבו אל ד' על זאת ... אינו אומר קבלו דעתי, רק שרצונו ולבו שיתחזק האמונה ... באמונת תורתנו הקדושה [ב]אמונת חכמים הקדושים חכמי הזמן דור דור ודורשיו ... והם אלפי אלפים וכמעט מדינה שלימה שאינם מדברים רק רזין דאורייתא וסודות וחכמות בחוץ ובמבואות וכו', והשליכו אמת ואמונה ארצה ... והנה [אמת וצדק כל] מי שצועק ואומר שזה הדרך נכון לפניהם, הוא מאנשים הקרואים ... שנעשה השידוך עם הרב הגאון הק' שיח'.